

GERECHTSHOF TE LEEUWARDEN

DERDE ENKELVOUDIGE

BELASTINGKAMER

Nr. 253/85

UITSPRAAK

13 juni 1986

Uitspraak van het Gerechtshof te Leeuwarden, derde enkelvoudige belastingkamer, op het beroep namens X te Z tegen de uitspraak van de Inspecteur der directe belastingen te Y, gedaan op het bezwaarschrift van belanghebbende tegen de hem opgelegde naheffingsaanslag in de loonbelasting over het tijdvak 1978 tot en met 1982.

1. Ontstaan en loop van het geding.

Aan belanghebbende werd over het tijdvak 1978 tot en met 1982 op grond van de Wet op de loonbelasting 1964, gelijk deze wet voor het onderhavige tijdvak gold (hierna te noemen: de Wet) door de Inspecteur een naheffingsaanslag loonbelasting opgelegd tot een bedrag van f. 12.957,- aan loonbelasting zonder verhoging.

Op het bezwaar van belanghebbende heeft de Inspecteur bij de bestreden uitspraak van 12 februari 1985 de naheffingsaanslag gehandhaafd. Belanghebbende is tegen deze uitspraak in beroep gekomen bij een beroepschrift (met bijlagen), hetwelk op 26 februari 1985 is ingekomen.

Nadat de Inspecteur zijn verzoekschrift (met bijlagen) heeft ingezonden, heeft het Hof belanghebbende toegestaan een conclusie van repliek in te zenden, welke conclusie van repliek ter 's Hofs griffie is ingekomen op 2 december 1985 en waarvan een afschrift werd gezonden aan de Inspecteur.

De Inspecteur heeft vervolgens een conclusie van dupliek ingezonden, welke conclusie van dupliek ter 's Hofs griffie is ingekomen op 16 december 1985 en waarvan een afschrift werd gezonden aan de gemachtigde van belanghebbende.

Hierna heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden ter zitting van 7 januari 1986, gehouden te V, alwaar aanwezig waren de gemachtigde van belanghebbende zomede de Inspecteur. Ter voormelde zitting heeft de gemachtigde van belanghebbende een door hem voorgedragen pleitnota overgelegd. Op voorbedoelde zitting heeft het Hof de gemachtigde van belanghebbende verzocht schriftelijk nadere gegevens te verstrekken en deze toe te zenden aan de Inspecteur.

De Inspecteur heeft vervolgens omtrent bedoelde nadere gegevens en omtrent een onderdeel uit de door de gemachtigde van belanghebbende voorgedragen pleitnota van zijn gevoelen doen blijken bij een schrijven van 30 januari 1986, waarvan een afschrift is toegezonden aan de gemachtigde, die bij brief van 12 februari 1986 heeft gereageerd.

Partijen hebben - daartoe in de gelegenheid gesteld - afgezien van het verzoeken om een nieuwe mondelinge behandeling van de zaak.

Om die behandeling af te sluiten en om daarna mondeling uitspraak te kunnen doen, heeft het Hof partijen schriftelijk in kennis gesteld van de zitting op 28 februari 1986 te 9.30 uur. Toen partijen aldaar niet verschenen heeft het Hof alstoen mondelinge uitspraak gedaan, waarvan het proces-verbaal bij aangetekend schrijven ter post bezorgd op 7 maart 1986 aan partijen is verzonden.

De gemachtigde van belanghebbende heeft tijdig, onder betaling van griffierecht, om een schriftelijke uitspraak verzocht.

De inhoud van alle genoemde stukken moet hier als ingevoegd worden beschouwd.

2. De feiten.

Blijkens de gedingstukken en op grond van het verhandelde ter zitting staat als onbetwist, dan wel onvoldoende betwist tussen partijen vast: Belanghebbende is garage- en pomphouder te W.

Belanghebbende maakt gebruik van een gering aantal vaste weekend- en vakantiehulpen (hierna: de hulpen) die ieder een verschillend loon ontvangen en die niet volgens een vast schema werken. Op belanghebbendes verzamelloonstaten van 1978 tot en met 1982 zijn de hulpen voor bepaalde loonbedragen opgenomen, doch van hen is slechts een nummer vermeld en geen naam en adres. De door belanghebbende opgemaakte loonbelastingkaarten vermelden eveneens niet de namen en de andere vereiste gegeven van de hulpen. De loonboekhouding vermeldt per hulp het loon dat per dag is afgesproken en het aantal dagen per periode dat is gewerkt c.q. is uitbetaald. Door Romeinse nummering wordt aangegeven hoeveel en welke hulpen gewerkt hebben. Belanghebbende heeft op de aan de hulpen betaalde lonen loonbelasting ingehouden en afgedragen naar

tariefgroep I met toepassing van de witte dagtabel. Na een vanwege de Inspecteur ingesteld boekenonderzoek loonbelasting met betrekking tot de periode 1978 tot en met 1982 is belanghebbende op grond van artikel 48 Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: A.W.R.) verzocht om meer gegevens te verstrekken omtrent de namen en adressen van de hulpen. Toen belanghebbende niet aan dit verzoek voldeed heeft de Inspecteur over het tijdvak 1978 tot en met 1982 een naheffingsaanslag loonbelasting opgelegd.

In het rapport met betrekking tot het voorlaatste boekenonderzoek loonbelasting over de periode 1973 tot en met 1976 is niets vermeld over loonbetalingen aan weekend- en/of vakantiehulpen. Dit is gebleken op de zitting van 7 januari 1986.

3. Het geschil.

Te dezen is in geschil het antwoord op de vraag of de loonbelasting terzake van het aan de hulpen betaalde loon ingehouden en afgedragen moet worden naar tariefgroep I met toepassing van de witte dagtabel, hetgeen belanghebbende voorstaat, of dat een percentage van 25 op het betaalde loon aan loonbelasting dient te worden ingehouden en afgedragen, zoals de Inspecteur stelt. In het eerste geval zal de naheffingsaanslag geheel moeten worden vernietigd en in het tweede geval kan bedoelde aanslag in stand blijven. De grootte van de loonbedragen is niet in geschil.

4. Het standpunt van partijen.

Het Hof verwijst te dier zake naar de gedingstukken.

Ter zitting heeft de gemachtigde van belanghebbende zijn beroep op het vertrouwensbeginsel uitgebreid door te verwijzen naar de laatste alinea van blad 1 van de Geleidenota bij het nieuwe materieel voor de loonbelasting en premieheffing van december 1985, waarin is vermeld dat de werknemer die geen loonbelastingverklaring inleverde tot 1 januari 1986 ingedeeld moest worden in tariefgroep I.

5. De overwegingen omtrent het geschil.

Daar volgens de gedingstukken het hier betreft een gering aantal vaste hulpen, die ieder een verschillend loon ontvangen en die niet volgens een vast schema werken, ontleent het Hof daaraan het vermoeden dat belanghebbende over meer gegevens beschikt dan hij aan de Inspecteur of het Hof heeft verstrekt. Immers voor wisselende dagen is het nodig dat belanghebbende tenminste beschikt over de naam en het adres of telefoonnummer van de hulp. Op grond van artikel 48 juncto artikel 29 van de A.W.R. moet dan het beroep worden afgewezen, nu ook niet gebleken is dat en in hoeverre de aanslag onjuist is.

Ook indien belanghebbende die gegevens niet zou hebben, moet het beroep worden afgewezen. Immers dan moet artikel 28, lid 2, van de Wet worden toegepast.

Daarbij staat niet vast het loontijdvak. Het is een algemeen bekend feit dat bij een normaal te achten beloning in situaties als de onderhavige het tarief van groep I reeds spoedig meer dan 25 percent bedraagt.

Het is dan ook aannemelijk dat het door de Inspecteur gehanteerde tarief van 25 percent niet te hoog is. Het tegendeel is niet aannemelijk geworden.

Anders dan belanghebbende meent is hier derhalve geen sprake van een buitenwettelijk tarief.

Ook niet aannemelijk is geworden dat belanghebbende met vrucht een beroep kan doen op het vertrouwensbeginsel, gebaseerd op een vorig boekenonderzoek (waarvan het rapport ter zitting aan het Hof is getoond) dan wel op de geleide nota bij het nieuwe materiaal 1986.

Belanghebbendes aanbod de gehele boekhouding aan het Hof over te leggen wordt gepasseerd, nu wel duidelijk is dat de in die boekhouding opgenomen gegevens voldoende bekend zijn.

6. De beslissing.

Het Hof bevestigt de uitspraak van de Inspecteur.

Gedaan op 13 juni 1986 door de heer Mr. Bulthuis, Raadsheer, Lid van de derde enkelvoudige belastingkamer, in tegenwoordigheid van de Griffier Mr. Wartena en ondertekend door voornoemde Raadsheer en door voornoemde Griffier.

Wartena

Bulthuis

Op 25 JUNI 1986 afschrift
aangetekend verzonden aan beide partijen.
De Griffier van het Gerechtshof
te Leeuwarden.